

A Pécsi Ítéltábla a dr. Sárközi István ügyvéd (fél címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. F. Fekete Zoltán ügyvéd (fél címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyiségi jogvédelem iránti perében a Szegedi Törvényszék 2016. március 25. napján kelt 7.P.22.518/2015/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében helybenhagyja.

A költségek viselésére vonatkozó fellebbezett részében megváltoztatja, és a felperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 45.000 (negyvenötezer) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperes részére 15 napon belül 30.000 (harmincezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 53.000 (ötvenháromezer) forint feljegyzett fellebbezési és csatlakozó fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a 2014. július 14. napján tulajdoni elleni szabálysértés miatt tett feljelentéssel megsértette a jóhírnévhez és becsülethez fűződő személyiségi jogát, továbbá kérte az alperesnek 400.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését.

Az alperes a kereset elutasítására irányuló ellenkérelmében előadta, hogy a feljelentésben valótlan tény nem állított, gyanúja megfogalmazásakor a felperes személyét indokolatlanul bántó kijelentést nem tett. A valóságnak megfelelően közölte, hogy a felperes érdekében munkát végző építőipari szakmunkások az olajfeket eltávolították, amelynek tényét a felperes elismerte. Ehhez képest a való tényekből levont, véleménynek minősülő következtetése volt, hogy sérelmére a cselekményt a felperes követte el.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest 20.000 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltség, valamint 36.000 forint kereseti eljárási illeték megfizetésére. Határozatának indokolásában a bírói gyakorlatra hivatkozva kifejtette, hogy a büntető feljelentés megtétele önmagában nem jogellenes cselekmény, és nem valósít meg személyiségi jogsértést. Miután a felperes által megbízott vállalkozó, vagy annak alkalmazottai szerelték le az olajfékes berendezést,

és a felperes kártérítés megfizetését is felajánlotta, az alperes okkal tudta be a harmadik személy tevékenységét a felperesnek.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak a kereseti kérelme szerinti megváltoztatását kérte. Előadta, hogy az alperes pontosan tudta, hogy nem ő szerelte le az olajfékes berendezést a kapuról, mégis vele szemben tett feljelentést. Az általa megbízott vállalkozó, illetve alkalmazottai által leszerelt berendezés árának megtérítését kétségtelenül vállalta, ez azonban nem jelenti a lopás tényének elismerését. Az alperesi feljelentés miatt alaptalanul idézték be és hallgatták ki a rendőrségen.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú határozat helybenhagyását kérte. Egyúttal csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, amelyben az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a javára megítélt elsőfokú perköltség összegének 45.000 forintba történő felemelését kérte. Előadta, hogy az alperessel két alkalommal egyeztetett, ellenkérelmet készített, majd a tárgyaláson is megjelent. Az elsőfokú eljárásban csatolt megbízási szerződés szerint a megbízási díja 15.000 forint óránként, amely eltúlzottnak nem tekinthető.

A fellebbezés alaptalan, a csatlakozó fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság által egyébként helyesen megállapított tényállást a másodfokú bíróság a ... Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának 06010-136/996-11/2014. számú iratai alapján az alábbiak szerint egészíti ki:

Az alperes a 2014. július 14. napján kelt feljelentésben előadta, hogy a **b krt.00/B., F Jné** tulajdonában lévő, de azóta a felperes tulajdonába került lakás átépítési munkája alatt a bejárat kapura felszerelt, általa vásárolt olajféket leszerelték, így hozzávetőleg 10.000 forint kárt okoztak számára. A felperes ezt elismerte, de azóta sem történt ennek visszaállítására semmi. Ezért ezt lopásnak kell nyilvánítani. Kérte a rendőrség segítségét.

A tényállás fenti kiegészítésére is figyelemmel a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság által levont jogi következtetésekkel és a keresetet elutasító érdemi döntésével.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 2:43.§ *a)* pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti a becsület és a jóhírnév megsértése.

A Ptk. 2:45.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése értelmében a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényről állít vagy híresztel, vagy valós tény hamis színben tüntet fel.

Az elsőfokú bíróság által helyesen ismertetett bírói gyakorlat szerint valamely hatóság előtti eljárás kezdeményezése önmagában személyiségvédelmi per megindítására nem ad alapot, személyiségvédelmet nem alapoz meg annak javára, aki félként az eljárás alanya. A megindult eljárás keretében dönthető el ugyanis az érvényesített jog alapossága vagy alaptalansága (BDT2006.1429). A bírói gyakorlat abban is következetes, hogy még a büntetőfeljelentés megtétele sem valósítja meg önmagában a személyiségi jog sérelmét, és még akkor sem szolgál kártérítési felelősség alapjául, ha a feljelentő egy konkrét személyt gyanúsított bűncselekmény elkövetésével, a büntetőeljárás pedig nem vezetett a megnevezett személy bűnösségének megállapításához. A

személyhez fűződő jogsérelem kimondására akkor kerülhet sor, ha a feljelentés indokolatlanul sértő, lejárató és rágalmozó kijelentéseket, tudatosan valótlan tényállítást tartalmaz, illetve az ésszerű gondolkodásnak nem megfelelő, önkényes és valótlan értékítéletet fogalmaz meg (BH2009.214).

Az alperes feljelentésének tartalma a való tényekből levont és az alperes véleményének minősülő következtetés volt. Az alperes 2013. november 9. napján kelt levele azt tartalmazza, hogy a **F Jné** tulajdonát képező lakásban a felperes megbízása alapján kőműves munkákat végző szakemberek a bejáratú kapu olajfékes berendezését leszerelték. A felperes 2013. november 16. napján kelt leveléből - amelyben felajánlotta az olajfék berendezés árának megfizetését - az alperes alappal vonta le azt a következtetést, hogy bár a berendezést ténylegesen a szakemberek távolították el, az a felperes kérésére és az ő érdekében történt. Ebből következően nem lehetett olyan megállapítást tenni, hogy az alperes a feljelentésben szándékosan, jobb tudomása ellenére állította a felperesről szabálysértés elkövetését. Ha pedig a véleménynyilvánítás a való tényekből levont okszerű következtetés - és kifejezőmódjában nem indokolatlanul bántó, sértő és lealacsonyító - a jóhírnév megsértését nem eredményezi akkor sem, ha egyébként téves értékítéletet fogalmaz meg (BDT2006.1376.).

Alaposnak találta a másodfokú bíróság az elsőfokú perköltség összegét támadó csatlakozó fellebbezést. A csatolt ügyvédi megbízási szerződés szerint az alperes jogi képviselője 15.000 forint/óra összegű megbízási díjat kötött ki, amelyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságtól eltérően nem talált eltúlzottnak. Elfogadta a három munkaóra felszámítását az ellenkérelem elkészítéséért, a tárgyaláson való részvételért, továbbá az előzetes egyeztetésért, ezért az alperesnek járó perköltség összegét 45.000 forintra emelte fel, figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (továbbiakban. R.) 2.§ (1) bekezdés a) pontjára.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltség viselésére vonatkozó fellebbezett részében a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a per főtárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes sikertelenül fellebbezett, ezért a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján viselni tartozik a fellebbezéssel és az alperes sikeres csatlakozó fellebbezésével felmerült másodfokú perköltséget. A másodfokú eljárásra az alperes két munkaóra figyelembe vételét kérte, ezért az R. 2.§ (1) bekezdés a) pontja szerint a felperes 30.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére köteles. A fellebbezés illetéke 48.000 forint, a csatlakozó fellebbezés illetéke 5.000 forint volt, így a felperes összesen 53.000 forint illetéket köteles megfizetni az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján.

Pécs, 2017. április 27.

. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró